

Таким образом, высшее образование будут получать самые способные выпускники школ, которые действительно хотят его получить и в дальнейшем заниматься высокоинтеллектуальной работой, быть учёными, инженерами и т.д.

Сокращение количества ВУЗов позволит повысить качество оснащения учебных лабораторий и аудиторий, они смогут соответствовать современным требованиям. Безусловно данные методы будут бесполезны без полного пересмотра программы обучения и адаптации её к современным достижениям человечества. Всё вышесказанное касается и профессорско-преподавательского состава. Необходимо создать нормальные рабочие места преподавателям. Сокращение количества ВУЗов позволит обеспечить преподавателей достойной зарплатой и повысит их мотивацию к качественному обучению студентов. Студенты же будут получать знания только от лучших преподавателей, которые будут соответствовать современным требованиям.

Литература:

1. Украина вошла в тройку самых образованных наций [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://politrussia.com/news/ukraine-voshla-v-934>.
2. Высшее образование в Украине и перспективы его развития [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://central.kz/all-news/politics/vysshee-obrazovanie-v-ukraine-i-perspektivy-ego-razvitiia>.
3. Размышления вслух: высшее образование в Украине и перспективы его развития [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://holydiver-777.livejournal.com/968164.html>.

ПІДВИЩЕННЯ ЗНАЧУЩОСТІ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Бурмака М.М., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Рета М.В., к.е.н., доцент

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Виробнича практика є однією з найважливіших складових частин освітньої програми вищої економічної освіти.

Основною метою виробничої практики є закріплення студентами отриманих раніше теоретичних знань на основі безпосередньої практичної участі в діяльності комерційних і некомерційних організацій, набуття професійних навичок й досвіду самостійної роботи у фінансово-економічній та управлінській сферах діяльності підприємства.

Виробнича практика поділяється на практику за профілем спеціальності та переддипломну практику.

Практика за профілем спеціальності спрямована на:

- розвиток загальної і формування професійної компетенції у студентів;

- набуття практичного досвіду.

Переддипломна практика спрямована на:

- подальший розвиток загальної і професійної компетенції;
- поглиблення початкового практичного досвіду;
- перевірку готовності студента до самостійної трудової діяльності;
- підготовку до виконання випускної кваліфікаційної роботи.

Базове підприємство для проходження виробничої практики за погодженням з керівником від університету студент, найчастіше, визначає самостійно. В процесі вибору треба спиратися на такі міркування:

- можливість доступу до фінансово-економічної інформації та річної звітності підприємства, що необхідна для оцінки та аналізу його діяльності;

- організація може бути будь-якої форми власності, в будь-якій галузі економіки, але краще, щоб організація не належала до малого бізнесу та мала в штаті не менше 15 осіб; дрібніші організації можуть бути обрані як базові, якщо тема дослідження буде орієнтована цілеспрямовано на специфіку малого бізнесу;

- бажано, щоб студент мав попереднє уявлення про характер діяльності цієї організації, мав там знайомих, родичів або друзів, які могли б виступити кураторами (консультантами) від підприємства та сприяти отриманню необхідних матеріалів про організацію;

- куратором повинен виступати досить вагомий працівник організації, щоб мати повноваження домовитися з керівництвом про надання інформації та форми збереження конфіденційності.

Основне завдання організацій й установ, на яких здійснюється проходження виробничої практики, полягає у створенні студентам таких умов, в яких можливо було б здійснити закріплення на практиці наявних теоретичних знань та умінь.

Керівник виробничої практики від університету розробляє і видає студентам індивідуальне завдання, яке містить питання для вивчення та відображення у звіті з урахуванням профілю діяльності підприємства; здійснює контроль за проходженням практики; проводить за графіком обов'язкові консультації з питань, що виникають у період проходження виробничої практики.

Після завершення практики студент здає керівникові від університету письмовий звіт, на підставі якого та за результатами співбесіди виставляється диференційована оцінка за виробничу практику. Також враховується оцінка роботи студента представниками базової організації, що відображається в щоденнику практики.

Виробнича практика за профілем спеціальності найчастіше здійснюється після закінчення 3-го або 4-го курсу, а переддипломна практика проводиться після закінчення останньої екзаменаційної сесії під час навчання за кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» або «магістр». Однак, під час однієї виробничої практики за профілем спеціальності неможливо здійснити формування професійної компетенції у студентів та отримати практичний досвід на належному рівні.

Переддипломна практика, в першу чергу, спрямована на збирання, аналіз та узагальнення необхідних матеріалів для підготовки і позитивного результату захисту дипломної роботи, а поглибленню початкового практичного досвіду і подальшому розвитку загальної й професійної компетенції приділяється незначна увага.

Таким чином, молоді фахівці, які щойно закінчили вищий навчальний заклад, маючи значну теоретичну базу знань, виявляються не достатньо затребувані на підприємствах у зв'язку з низьким практичним досвідом і рівнем професійної компетенції. Тому необхідно постійно підвищувати значимість виробничої практики.

Для підвищення значущості виробничої практики передбачається її проведення після закінчення 2-го, 3-го і 4-го курсів. У програму практики необхідно включати основні теоретичні дисципліни з кожного курсу навчання для їх закріплення, що приведе до зростання практичного досвіду й рівня професійної компетенції.

Збільшення ефективності виробничої практики також можна досягти шляхом створення комплексу баз практики, на основі довгострокових договорів з галузевими підприємствами, відповідно до профілю вищого навчального закладу. Це дозволить студентам більш якісно закріпити отримані раніше теоретичні знання, мати повне уявлення про характер діяльності бази практики, зменшити проблеми з отримання фінансово-економічної інформації, що зумовить поліпшення набуття професійних навичок й досвіду самостійної роботи на підприємстві.

РОЗВИТОК ПАРТНЕРСТВА БІЗНЕСУ ТА ВНЗ В УКРАЇНІ

Максимюк Г.М.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Партнерство університетів та бізнесу залишається предметом уваги протягом багатьох років на декількох рівнях: на рівні самих університетів; на політичному рівні через запровадження нових ініціатив; на регіональному, національному та загальноєвропейському рівні щодо сприяння інноваціям та створенню робочих місць через дослідження і навчання.

У співпраці з бізнесом, за підтримки уряду, неурядових організацій та міжнародного співтовариства університети України мають можливість стати джерелом розвитку інтелектуальної економіки нашої країни.

Університети є невід'ємною частиною ланцюга поставок навичок та інновацій для бізнесу. Однак, ці відносини не є простою операцією купівлі-продажу; це не придбання одного продукту або послуги. Ці відносини є багатомірними, вони повинні бути стійкими та якісними. Ці атрибути можуть бути забезпечені тільки завдяки тісній співпраці, партнерству і взаєморозумінню між бізнесом та університетами [1].

Згідно дослідження центру «Розвиток КСВ» [2, с. 10] основні мотиви бізнесу в налагодженні партнерства з ВНЗ це підготовка фахівців, які